

PODZIMNÍ LIST 2024

FARNÍHO SBORU ČCE V NOSISLAVI

**„Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčířových,
dome izraelský.“**

Jr 18, 6b

V Bibli nalezneme nepřeberné množství podobenství. Asi proto, že nám lidem se Boží záměry lépe chápou a představují s názornou ukázkou. Jedno takové podzimní, zemité, hliněné nalezneme v Jeremiášovi 18, 1 - 6.

Hospodin posílá Jeremiáše navštívit hrnčířskou dílnu. Prorok tedy do jedné takové vejde a sleduje hrnčíře při práci. Ta mu jde pěkně od ruky. Hlína je tvárná a hrnčíři i Jeremiášovi před očima roste do výšky krásná váza. Když je téměř hotová, hrnčíř zastaví kruh, pozorně se na výtvar podívá, zakroučí hlavou, trochu si povzdechne a z celého výtvaru je vmžiku zase jen hromádka hlíny. Chvíli ji hněte v rukou a už zase se kruh točí, a vida, za chvíli drží hrnčíř v ruce mísu. S tou je spokojený, a proto ji odkládá na polici k vypálení.

V tu chvíli se k Jeremiášovi stalo Slovo Hospodinovo. To znamená: Promluvil k němu Hospodin. Nevymyslel si to Jeremiáš a také mu to neřekl ten hrnčíř. Aby si někdo nemyslel, že když půjde za nějakým pracujícím člověkem a pohovoří si s ním, že už uslyší Slovo Boží! Ne, od Boha přišlo to slovo: „*Cožpak nemohu naložit s vámi jako ten hrnčíř, dome izraelský? je výrok Hospodinův. Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčířových, dome izraelský.*”

Tak k čemu že byla ta exkurze do hrnčířské dílny? Aby Hospodin ukázal, jak to vlastně je. Že je svrchovaným Pánem svého lidu. Že může se svou církví nakládat podle svých představ a plánů. Všecko záleží na jeho záměru, na díle, které chce uskutečnit.

Hospodin – ten Božský hrnčíř z nás chce vytvářet krásné, nádherné dílo. Krásnou Boží nádobu. To je Jeho vůle. Ale my jsme často jakousi nepoddajnou hmotou, která jde stěží vytvarovat, vzpouzíme se stejně jako Izraelci. Když už se to konečně povede, tak se objeví nějaká prasklina. A musí se začít zase znovu. Ještě že s námi má Hospodin tak velkou trpělivost. Všimněte si dobře, že hrnčíř tu hmotu nevyhodí. Ale prohněte ji rukama a začíná s ní znovu od začátku. Tak je to i s námi. Někdy máme pocit, jak se nám všechno daří, jak ve víře hezky rosteme, jak jsme požehnání. A najednou přijde neklid, zoufalství. Přichází jedna zkouška za druhou. Cítíme se opravdu jako v lisu. Ale není to lis, co nás zničí, skoncuje s námi. Jsme v rukou toho nejlepšího Hrnčíře. Našeho Stvořitele. I když jsme jen hlína, nejsme mu lhostejní, záleží mu na nás. A až se mu to s námi jednou nakonec podaří, bude mít z nás lidí obrovskou radost.

Pavla Michnová

Setkání křesťanů ve Frankfurtu nad Odrou / Słubicích

Toto setkání byla velká akce. Tentokrát proběhla na hranicích Německa a Polska ve dvojměstí Frankfurt n. O. a Słubice ve dnech 7. až 9. června 2024. A již po jedenácté v řadě. Konává se v tříletých intervalech v různých zemích střední Evropy. Tradice tohoto setkávání vznikla v roce 1991, po pádu železné opony, kdy bylo poprvé na německo-polských hranicích ve Zhořelci/Görlitz. Mottem bylo: „Nic nás nemůže odloučit“ (Ř 8,39).

Z bohatého programu šla hlava kolem. Nejvíce zaujala společná večeře v ulicích, kdy se skutečně podařilo složit k sobě stoly, na kterých nám skauti připravili malou chutnou večeři. Přestavte si, že jsme si sedli spolu s ostatními křesťany ke stolu pro 4 000 hostů, který byl skutečně dlouhý celkem jeden kilometr! Při závěrečné bohoslužbě na hlavním náměstí převzal symbolický „štafetový kolík“ organizátorů sám náš synodní senior Pavel Pokorný. Ano! Příští sejítí křesťanů bude skutečně v Praze.

Původním záměrem bylo také osobně navštívit náš partnerský sbor v Gubenu, který se nachází odtud jen asi 30 km. Mrzí mě, že se mi to vykomunikovat nepodařilo. Ale i to se někdy stává, že nastává čas si zachovat alespoň vděčné vzpomínky a jít dál. Z naší výpravy bychom vám mohli někdy při kávě v Husově domě udělat malé promítání.

Petr Chlápek

Instalace v partnerském sboru Hasselt

Dostali jsme milé pozvání od nizozemského partnerského sboru, kde byla v neděli 16. června 2024 instalace nové kazatelky sestry Nelleke Beimers. Pozvání jsme přijali a staršovstvo vyslalo delegaci. Jednak jako oplátku za loňskou účast na zdejší instalaci a protože víme, že si prošli a procházejí nelehkým obdobím proměn ve stále se měnících podmínkách. I v této západní krajině to nemají křesťané snadné! Hledání kazatelky bylo dlouhé, ale snad se podařilo. A není luxusní na plný úvazek. Slučování sborů a ponížení nákladů se však nezdařilo. S věkovým průměrem také bojují, ale není to bez naděje.

Neklesají na mysli, čehož dokladem byla i tato slavnost. Milé bylo, jak jsme mohli vyřizovat pozdravy od konkrétních lidí a mnohé zase přivést domů. Skoro jak za biblických dob. Instalace byla sledovatelná i na internetu a snad nevadila ani ta nizozemština míchaná s angličtinou, se kterou vystoupily naše zástupkyně. Dosvědčujeme, že naše přijetí bylo nikoliv jen zdvořilostní. Tuto kladnou zprávu jsme nezamlčeli sdělit další neděli při ohláškách v Nosislavi. Dobrých zpráv není nikdy dost.

Hasseltští jsou s námi v neustálém spojení. Nedávno měli obavy, jak jsme na tom v Nosislavi s povodněmi. V jejich TV to vypadá hrozivě a nemohli se dopátrat, jak jsme na tom my.

Marie Chlápek, Františka Vaňková, Lubomír Hainz a Vladimír Svoboda

Lesní brigáda na památném Kunvaldě

Každé prázdniny, již 64 let, si evangeličtí mládežníci našli čas na lesní brigádu, rok 2024 nebyl výjimkou. Přibližně čtyři desítky brigádníků se i letos sešly na hájovně v Orlických horách k 65. ročníku brigády na Kunvaldu.

Tradice, která se často v rodinách dědí z generace na generaci, dává mladým lidem možnost se úplně odstříhnout od všedního, uspěchaného života a strávit dva týdny v lesích, daleko od všech starostí. Den brigádníci zahajují prací v lesích, tou ale den zdaleka nekončí. Dlouhé letní dny jsou jako dělané na koupání se v Divoké Orlici, hraní volejbalu, fotbalu, nebo jen na čas s knížkou na louce. Krásné je, že každý jeden brigádník si o svém volném čase rozhoduje sám. Je jen na něm, čím volný čas vyplní, na co bude celý rok vzpomínat, a na jaké chvíle na staré hájovně se bude těšit. Třeba i na chleba se sádlem, nebo marmeládou, tedy na pochoutky, které se na brigádách od nepaměti podávají.

Brigáda je nejkrásnější čas prázdnin, přál bych všem mladým lidem, aby s námi prožili chvíle na téhle krásné akci. V klidu, v lesích, když slunce zapadá...

brigádník Štěpán Fučík, Prosetín

Jezdíme na Blažkov na dva tábory

Byl jsem na táboře Blažkov, který pořádá YMCA. Tento tábor je určen pro starší děti ve věku od 11 do 16 let. Výhoda tohoto tábora spočívá ve větší volnosti programu, kterého je tak akorát. Možnost přiučit se novým věcem také nesmí chybět.

Workshopy jsou jak sportovní, tak výtvarné. Také táborová hra nesmí chybět, tentokrát bylo téma Westernová vražda. Hlavní na tomto táboře však nejsou hry ani ostatní činnosti zde. Já tam jezdím proto, že si tam najdu plno kamarádů.

Adam Konečný, Hustopeče

Zúčastnila jsem se tábora „Mladší Blažkov“. Moc dobře vaří a je tam dobrý kolektiv. Vedoucí jsou fajn a mají super nápady a skvělé herecké výkony. Každý rok je skvělé téma. Hraje se spousta super her. Mně se nejvíc líbila noční hra a turnaj v přehazce.

Ester Konečná, Hustopeče

Divoká Orlice byla divoká

Sraz byl v neděli 21. července odpoledne v kempu v Kostelci nad Orlicí. Večer jsme měli oheň a nejspíš i víno. Což my děti nevíme, protože už jsme dávno spaly. V pondělí dopoledne jsme si půjčili lodě, a někdo i kajak, a vyjeli jsme po proudu. Když jsme ujeli kus cesty, zastavili jsme se na kamenitém ostrůvku. Tam jsme si dali svačinu a rozdělali oheň. Začalo pršet a my jsme na tom ostrůvku uvízli delší

dobu.

Zpříjemnila nám to návštěva, která se cvakla přímo u nás a tahali jsme je z vody. Bylo to asi na stejném místě, kde se kdysi nalokala Jaelka. Zbytek cesty utekl jako voda. Večer, když jsme se vlakem vrátili zpátky do kempu, nastal problém. Náš včerejší oheň a hlasitost vadily dánským důchodcům, kteří bydleli v karavanu těsně

vedle nás. Nakonec ale vyšlo najevo, že by jim to nevadilo, kdybychom je byli bývali pozvali. A to jsme ten večer taky udělali. Při té příležitosti se nám potvrdilo, že přísloví „pije jako Dán“ má své opodstatnění. Další den ráno bylo v dánském karavanu mrtvo až do našeho odjezdu.

Naše výprava byla oslabena o kajak a jeho kormidelníka. Udolali jsme dalších několik kilometrů a jez. Dojeli jsme do Krňovic, tam jsme se rozloučili, a tentokrát už silniční dopravou se vydali domů.

Justýna Květonová a Sára Samsonová

Smyslohrátky na příměstském táboře Nosislávku

Už skoro ani nespočítáme, kolikátý ročník příměstského tábora se letos na přelomu července a srpna v prostorách Husova domu odehrál. Co je ale jisté, že tentokrát si děti a jejich průvodci vzali na paškál lidské smysly. Je jich pět jako dní v pracovním týdnu, takže to krásně vyšlo: každý den tábora jeden kamarád smysl.

V pondělí hmat a možnost ohmatat a ochodit si všechno možné. Během úterního dne zaměřeného na zrak jsme se vydali na výlet, a to rovnou na rozhlednu Klucanina u Tišnova. Ve středu jsme potrénovali sluch, ve čtvrtek čich. A to nejlepší jsme si nechali na závěr: kamarád chuť, bez kterého by nic nebylo tak dobré, jako se uvařit.

Příměstský tábor Nosislávku má tedy již tradici, je oblíbený u dětí a finančně velmi zajímavý pro rodiče, což je dáno především tím, že všichni zainteresovaní (průvodci, kuchaři, pomocníci) dělají svou práci dobrovolnicky, bez nároku na honorář. Pokud máte zájem se na chodu tábora podílet, máte příští rok zase možnost, stačí kontaktovat mateřské centrum Nosislávek. Každá ruka je vítána. Díky všem za letošní průběh.

Radka Raflová

Pustá Rybná nezklamala

Od 27. července do 3. srpna 2024 se konal tábor v Pusté Rybné pro děti z nosislavského a brněnského prvního sboru. Celý týden se nesl v duchu Abrahamova života a jeho příběh si děti mohly zapamatovat kromě každodenního vyprávění i díky velkým táborovým hrám tzv. VTH, které vedoucí vymýšleli tak, aby souvisely s danou Abrahamovou životní etapou.

Po celý týden tak byl velmi nabitý a pestrý program, který si užívali jak účastníci, tak i vedoucí. Až na pár jízd do novoměstské nemocnice se tábor obešel bez větších úrazů, za což můžeme jen děkovat. Všichni si společný čas moc užili a akci hodnotí velmi pozitivně. Vedoucí se už jen těší na další společné projekty.

Prokop Židek

Sbírka pro Diakonii Broumov

Tato opakovaná sbírka letos opět proběhla i díky Jitce Brchaňové a jejímu týmu zdatných dobrovolníků. Někomu je to možná „proti srsti“, že Husův dům slouží chvíli jako skladiště. Stojí ale za připomenutí, proč to děláme. Kdysi jsme totiž slíbili, že za dary na naše budovy od městyse Nosislav, JMK atp. otevřeme více své prostory veřejnosti a nebudeme už dělat věci jen „dovnitř“. A tak se začalo s koncerty, adventním jarmarkem, štedrovečerním ztišením, divadly, setkáváním Nosislávku i touto sbírkou. Nápady nemají omezení a že se zde konalo bohatství akcí!

Poprvé byla tato sbírka v roce 1999 určená na postižené v Kosovu. Nekonal se každý rok, takže nevíme přesně kolikátý ročník byl letos. A už vůbec ne, kolik se toho odvezlo, kolik toho posloužilo, kolik se vybralo na dopravu. Těší nás, že sbírku veřejnost vzala za svou. Přiznáváme si tím sami sobě, že hmotně máme mnozí nadbytek. A že někde jsou lidé, kterým po vytrídění naší sbírky poslouží i to námi již odložené.

Vladimír Svoboda

Růžový palouček a bohoslužba v Trpístech

Téměř každé léto se účastním soustředění žesťového souboru Consonare a ne jinak tomu bylo i letos. Sjeli jsme se na začátku prázdnin do městečka Proseč u Skutče, kde jsme bydleli na faře. Zkoušky probíhaly v kostele, a to hlavně na vystoupení na Růžovém paloučku u Litomyšle. Byli jsme tak součástí slavnostního programu pod záštitou hejtmána Pardubického kraje. Růžový palouček je symbol českého exulantství pro svobodu víry a přesvědčení. Na tom místě se sešli před čtyřmi sty lety čeští bratři z Litomyšle a okolí při společné pobožnosti a rozloučili se se svou krajinou před odchodem do exilu.

Podobné setkání se konalo v Trpístech na Plzeňsku poslední srpnovou neděli. Zde se sešli reemingranti zavzpomínat, společně zazpívat, a hlavně slyšet Slovo. Účast trubačů Consonare byla v doprovodu písní při bohoslužbě ze starého evangelického zpěvníku a Coufalova zpěvníčku (z něho zpíval kdysi nosislavský pěvecký sbor), ale přišlo i na jiné písně a skladby. Intenzivní zkoušky probíhaly od pátku v Poustevně na Zhořci u Bezručic. A jako vždy z takových soustředění mě zaujaly nové kousky hratelny pro naše trubače – nacvičíme, zatroubíme.

Vladimír Lukl

Krátký rozhovor s Romanem, Lubošem a Jirkou

(neměli čas pro mnoho práce, jen tak proběhli okolo...)

Dotaz na Romana Křišpína: *Co je to, Romane, za dřevo v tom kostele? To mne fakt vždy při bohoslužbách zaujme.* (dotaz náhodného návštěvníka)

Roman: Hoj, hoj, dřevo je smrkového profilu 16 x 8 cm napuštěné biocidním napouštědlem. Je to pro dlouhodobou ochranu dřeva proti hmyzu a jiným škůdcům. Trámy budou na krovu střechy kostela použity jako příložky ke stávajícím poškozeným trámům, stažené závitovými tyčemi. Teď to ještě nějak dopravit nahoru...

Dotaz na Luboše Samsona a Jirku Květona: *Prý se chystá, Luboši a Jirko, brigáda na sázení stromků v Šimberkách. Je to pravda?* (dotaz nadšeného ochránce přírody)

Luboš a Jirka: Ano, společně provedeme výsadbu alespoň 20 ovocných stromků na sborových pozemcích, a to v sobotu 12. října od 14 hodin. Tuto akci finančně podpořila Nadace Partnerství, které děkujeme. Těšíme se na setkání napříč generací. Vezměte rýče a vše ostatní, co je nutné k výsadbě. Stromky, kůly, pletivo

a voda bude zajištěna. Poté budeme trávit čas u ohně s plody země, které opět zajistíme. Bude to taková příprava na nedělní Děkuvzdání.

zaznamenal Vladimír Svoboda

Zveme vás na společné sázení stromů

KDY: 12. října 2024 od 14 hod.

SRAZ: Slatina u mostku

S SEBOU: rýče, pracovní
rukavice, pracovní obuv a oděv,
chuť ke společné práci

Info podá Luboš: 739 244 715

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Partneři:

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

partnerství
nadace

Program ve sboru

12. října 2024 – sborové sázení stromků na sborovém pozemku v trati Šimberky

13. října 2024 – Děkuvzdání s večerí Páně

1. prosince 2024 – Adventní jarmark

15. prosince 2024 – Adventní koncert v podání Bébarových

Změna programu vyhrazena

Podzimní list 2024 Farního sboru ČCE v Nosislavi, Masarykova 156. Aktuální sborový program – viz nástěnka před kostelem a internet: <http://nosislav.evangnet.cz>, facebook: EvangelickacirkevNoslavi, YouTube: ČCENoslavi. Číslo bankovního účtu 2900034096/2010; IČ 48452831; sborový mail: nosislav@evangnet.cz; datová schránka: vudu3y4. Farář sboru Petr Chlápek (mobil: 604 282 497, e-mail: Petr.Chlapek@evangnet.cz); kurátor Vladimír Lukl (mobil: 721866861, e-mail: vladimir.lukl@post.cz). Dodáváno zdarma na všechny adresy ve sboru. Redakční rada Vladimír Lukl, Radka Raflová, Vladimír Svoboda a Lenka Svobodová. Na první straně je kresba od anonymního autora, na dalších jsou fotografie autorů či účastníků jednotlivých akcí.